

Čím větší tma, tím blíže svítání. To je, milí přátelé, nadějně poselství adventu. Vlastně to můžeme vidět každý den. Ve chvíli, kdy je noc nejhlubší a nejchladnější, tak se začíná na obloze objevovat jitřenka. Jitřenka jako znamení příchodu nového dne. Tak to bývá každou noc nad ránem. Ovšem tou jitřenkou pro celý svět je Pán Ježíš Kristus. Jitřenkou, která ohlašuje **příchod nového dne, nového věku.** Už bezmála 2 000 let proniká Kristovo světlo do nejhlubší tmy. Noc, která trvá prakticky téměř od počátku světa, se blíží ke konci.

Jak víme, bratři a sestry, Boží plán s člověkem byl na začátku ale jiný. Bůh stvořil člověka, aby chodil v Jeho světle. Avšak už první člověk zvolil tmu. Odvrátil se od Boha. Díky tomu celé lidstvo žije ve stínu smrti. Neviditelná tma, která s sebou přináší zlo, bezmoc, beznaděj, strach a smrt.

Avšak do našeho strachu, do našich nejistot, a koneckonců i do naší smrti, zní Kristovo ujištění: **Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.** Není to nádherné ujištění? Ježíš nám zde vlastně odpovídá **na tři zásadní „existencionální“ otázky,** které člověka mohou zvláště v těžkých chvílích života trápit. **Mám věčný život? Půjdu do nebe, nebo do pekla?** Odpověď je nasnadě. Jestliže věříš v Ježíše jako ve svého Pána a Spasitele, pak se raduj! Máš věčný život! Ježíš to říká zcela jasně! Další otázka ale je: **Mám se bát Božího soudu? Co když má vina před Bohem bude natolik velká, že neobstojím?** Ježíš na to říká, jestliže věříš Jeho slovu, a přijal jsi Ho jako svého Pána Spasitele, pak nepodléháš soudu k odsouzení, protože jsi byl spasen skrze Kristův kříž. **Všichni se musíme ukázat před soudnou stolicí Kristovou,** jak se píše např. v listu Římanům 14, 10. Ovšem tento soud je spíše podoben zkušební komisi, která vám oznamuje, že jste ve zkoušce života obstáli. I když třeba s odřenýma ušima, ale obstáli. Díky Kristově milosti. Kristus zde má rozhodující slovo, a On ty své nepotopí. Pokud jsi svěřil a svěřuješ svůj život do jeho rukou, pak jsi Jeho a nemusíš se bát. No a ta třetí otázka. **Mám se bát smrti?** Na každého z nás jistě někdy dolehne úzkost a strach, avšak Pán Ježíš říká, **kdo ve mne věří, přešel již ze smrti do života!** Jak si to máme vysvětlit, když všichni, věřící, či nevěřící, stejně umíráme? Pán Ježíš zde nemluví o tělesné smrti, ale o smrti duše. Vždyť na jiném místě říká: **A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou; bojte se toho, který může i duši i tělo zahubit v pekle.** Jestliže jsi přijal Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele, pak jsi přijal život věčný pro svou duši. A duše živa, pak na konci obdrží nové tělo, jak praví Písmo. Odevzdáním svého života Pánu Ježíši jsme přešli na druhou stranu. Pod Jeho vládu. Již jsme napojeni na nebe. Již tam máme občanství. Ovšem to, že jsme přešli ze smrti do života, by se mělo v našem životě projevat tak, že Kristus je v našem životě neustále. A Duch Kristův, Duch svatý nás probouzí k modlitbám, k touze a hledání Boha a k chození ve světle a v pravdě. Neměli bychom se Ho tedy odříkat, zhaset ho a zarmucovat, nýbrž plamen Ducha rozdmýchávat. Pamatujme na to, že je také řečeno, **kdo nemá Ducha Kristova, ten není Jeho.**

Milí přátelé, ten, kdo nemá ve svém životě Krista, je vlastně z Božího pohledu věčnosti už teď mrtvý! A mrtvý je i ten, jehož víra je mrtvá. Mrtvá víra je víra bez skutků, bez touhy hledat Boha, bez modliteb, bez skutků lásky. Mrtvá víra je vlastně podobná víře démonů. Tak o tom píše apoštol Jakub (2,19) ve svém listě. **Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale hrozí se toho.** Proč se hrozí? Protože nejsou s Bohem smířeni, nejsou obráceni a jejich skutky zůstávají zlé. Avšak ten, který se obrátí a s Bohem smíří, pak se v něm narodí nový život, živá víra. Ta se projevuje skutky lásky, které člověk činí sám od sebe ze svého srdce, s velikou touhou a radostí. A tak jakou má šanci ten, jehož víra je nulová a studená, jak psí čumák? Pokud ještě žije, tak velikou. Stále pro něho ještě platí ta adventní výzva Pána Ježíše: **Amen, amen, pravím vám, přichází hodina, ano, už je tu, kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna, a kteří uslyší, budou žít.** Slyšíš hlas Božího Syna? Slyšíš dnes Jeho

volání? Slyšíš Jeho pozvání? V Jeho Slově je život. Jsi-li mrtvý, dnes můžeš znovu žít. A jsi-li živý, či snad skomíráš, On ti dá dnes nové síly.

Máme se tedy, bratři a sestry, bát Božího soudu? Máš-li ve svém životě nějaké nevyjasněné a před Bohem nedořešené věci, pak nastává čas, aby sis ve svém životě uklidil. Abys narovnal svou cestu před Bohem. Pokud tak neučiníš, pak budeš mít neustále nepokoj a nejistotu. **Nepokoj a nejistota jsou vlastně pro nás dobrými služebníky. Dávají nám vlastně signál, že máme vyznat své hříchy, odvrátit se od nich, smířit se s Bohem a svěřit se Kristu.** Vždyť jen On dává pokoj, který svět nemůže nabídnout. A dává také jistotu spásy. Pokud nejsi ujistěn o své záchraně v Kristu, nechť je ti to impulsem jít ke Kristu a v pokoře se poddat pod jeho vládu.

Jak je, milí přátelé, důležité patřit Ježíši Kristu. Proč? Protože **Nebeský Otec dal Ježíši moc konat soud, poněvadž On je Syn člověka.** V tom prvním čtení jsme četli, jaká vidění měl prorok Daniel. Jedna královská říše střídala druhou. Některé říše na tomto světě byly mnohá staletí. Egypt, Babylon, Perská říše, Římané. Všechna království se tvářila sebejistě a povýšeně, jako by tu měly být navěky. Ovšem předtím, než **zasedl k soudnému stolci Věkovitý**, tedy Hospodin, viděl Daniel ve vidění království podobné tak hroznému zvířeti, až z toho šel strach. Říše, která mění dávné řády a převrací zákony. Říše, která pronásleduje a hubí Svaté Hospodinovi. Danielovi bylo dáno nahlédnout do doby konce, kdy noc bude ještě velmi krutá. Avšak i této říši bude učiněn konec a nastane konečný soud. Každé zlo jednou skončí a s nimi i ti, kteří je konali.

Co je dobré si na tom uvědomit, je to, že Boží mlýny melou sice pomalu, ale jistě. A taky to, že jednou bude učiněno spravedlnosti za dost. Ne však spravedlnosti lidské, ale té Boží. A k Božímu soudu říká dál Pán Ježíš: **Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou: ti, kdo činili dobré, vstanou k životu, a ti, kdo činili zlé, vstanou k odsouzení.** Je až s podivem, že když člověk čte nebo slyší taková slova o Božím soudu, že jsou lidé, kteří stále druhým ubližují. A vládcové, kteří konají zvěrstva ve jménu spravedlnosti? Nechtěl bych být v kůži takových lidí, když umírají nesmíření s Bohem. Každý si musíme uvědomit, co si s sebou bereme na věčnost. A to, co si tam bereme, podle toho budeme posuzováni. Jestliže umíráme v hříchu, pak **mzdou hříchu je smrt.** Jestliže umíráme smíření s Kristem hříchu zbaveni, pak s Kristem se i probouzíme na věčnosti. Tohle skutečně nepodceňujeme a neodkládejme!

Bratři a sestry, jaké poselství tedy sebou nese advent? Je to poselství strachu, anebo naděje? Záleží na každém člověku. Kristus je soudcem i obhájcem pouze těch, kteří Mu patří. Jsme-li tedy v Kristu a s Bohem smíření, pak můžeme očekávat Kristův příchod s velikou nadějí. V té chvíli totiž bude všechno zlo odsouzeno a bude nastoleno Kristovo království, které nikdy nezanikne. Tak jsme to četli v knize Daniele: **Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu. A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctivali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je moc věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.** Bude to velkolepá scéna tam na konci věků. **Bude tam sedět Věkovitý. Jeho oblek bude bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec – plameny ohně, jeho kola – hořící oheň. Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitisíce desetitisíců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy.** Bude v knize života i tvé jméno? Ti, kteří patří Kristu, se budou v tak velkém shromáždění radovat. Avšak bude tam i bázeň, neboť spravedlnosti bude učiněno zadost. Amen. Modlitba píseň 607

Přímluvné modlitby (píseň 448)

Slovo poslání: 1. Timoteovi 6, 12-16

Požehnání: Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětil a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Amen

Píseň 444